

Dosarul nr. 2rac-299/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciadîr-Lunga – A. Peni

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat – G. Colev, A. Curdov, M. Galupa

Î N C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea cu Capital Străin Laboratorul de Încercări și Verificări Metrologice „Veritrans Plus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” privind recunoașterea ca fiind executată prestația contractuală și încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 23 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către SRL „Gagauz-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Ciadîr-Lunga din 05 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 18 mai 2016 ÎCS LÎVM „Veritrans-Plus” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Gagauz-Gaz”, solicitând recunoașterea ca fiind executată prestația contractuală privind prestarea serviciilor conform contractului nr. 8/2 din 07.11.2012 și facturii fiscale nr. JA3739926, precum și încasarea datoriei în mărime de 36 288 lei și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 4-6)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că ÎCS Laboratorul de Încercări „Veritrans Plus” SRL, în calitate de prestator și SRL „Gagauz-Gaz”, în calitate de beneficiar au semnat contractul de prestare a serviciilor nr. 8/2 din 07.11.2012.

Conform pct. 1.1 din contract, prestatorul s-a obligat să efectueze analiza fizico-chimică a componentei gazelor naturale pentru determinarea corespunderii cerințelor GOST-5542. Analiza fizico-chimică a componentei gazelor naturale urma să fie efectuată în baza probelor de gaze prelevate de către reprezentanții

prestatorului, beneficiarului și SRL „Trans-Standart” conform contractului nr. 8 din 08.11.2012 încheiat între beneficiar și SRL „Trans-Standart”.

Conform prevederilor pct. 3.3 din contract, achitarea se efectuează preventiv.

A mai indicat că întru executarea obligațiilor contractuale asumate, în luna ianuarie 2016 de către reprezentanții SRL „Trans-Standart”, SRL „Gagauz-Gaz” și reprezentantul ÎCS Laboratorului de Încercări „Veritrans Plus” SRL au fost prelevate probele de gaze naturale după cum urmează: 1) SDG Ciadîr-Lunga: raport 4/1/s2a și 4/1/s2b din 12.01.2016; 2) SDG Ferapontievka: raport nr. 4/2/s2a și 4/2/s2b din 12.01.2016; 3) SDG Comrat: raport nr. 4/3/s2a și 4/3/s2b din 13.01.2016; 4) SDG Dezghingea: raport nr. 4/4/s2q și 4/4/s2b din 13.01.2016; 5) SDG Etulia: raport 4/5/s2a și 4/5/s2b și 4/5/s2b din 13.01.2016; 6) SDG Cișmichioi: raport 4/6/s2a și 4/5/s2b din 13.01.2016; 7) SDG Vulcănești: raport nr. 4/7/s2a și 4/7/s2b din 14.01.2016.

În baza probelor preluate ÎCS „Veritrans Plus” SRL a efectuat analiza fizico-chimică a componenței gazelor naturale și a întocmit rapoartele de încercări nr. 332, nr. 333 din 13.01.2016, nr. 334, nr. 335, nr. 339, nr. 340, nr. 341 din 14.01.2016.

Astfel, pentru serviciile prestate de către ÎCS „Veritrans Plus” SRL a fost întocmită factura fiscală Seria JA nr. 3739926 și actele de primire-predare a serviciilor prestate în sumă de 36 288 lei, inclusiv TVA, care au fost expediate la 25.01.2016 în adresa SRL „Gagauz-Gaz”.

Consideră că ÎCS „Veritrans Plus” SRL și-a îndeplinit întocmai obligațiile asumate, în volumul și termenii prevăzuți de contract.

A menționat că după prestarea serviciilor, la 26.01.2016 ÎCS „Veritrans Plus” SRL a recepționat scrisoarea nr. 03/1 din 04.01.2016, prin care a fost informat că SRL „Gagauz-Gaz” solicită rezilierea contractului nr. 8/2 din 07.11.2012, începând cu 10.01.2016 pe motiv că ANRE nu a acceptat includerea în tariful la gazele naturale a cheltuielilor de evaluare a conformității produselor supuse certificării.

SRL „Gagauz-Gaz” a solicitat rezilierea contractului cu o dată anterioară, care contravine prevederilor pct. 4.1 și 7.1. din contractul nr. 8/2 din 07.11.2012. O parte poate cere rezilierea contractului numai în caz de neexecutare esențială de către cealaltă parte a obligațiilor contractuale, reieșind din circumstanțele de neexecutare esențială prevăzute la art. 735 alin. (2) Cod civil.

De asemenea, a indicat că neaplicarea de către SRL „Gagauz-Gaz” a ștampilei pe facturile fiscale nu constituie un temei de exonerare de la plata serviciilor prestate de către ÎCS „Veritrans Plus” SRL or, conform pct. 4 al Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 294 din 17.03.1998 „La livrarea serviciilor, semnătura și aplicarea ștampilei beneficiarului pe exemplarul facturii sau facturii fiscale a furnizorului, în baza cărora sunt înregistrate veniturile, nu este obligatorie”.

Prin hotărârea Judecătoria Ciadîr-Lunga din 05 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Veritrans Plus” SRL, s-a recunoscut ca fiind executate obligațiunile contractuale de către ÎCS „Veritrans-Plus” SRL față de SRL „Gagauz-Gaz” conform contractului nr. 8/2 din 07.11.2012 și facturii fiscale Seria JA nr. 3739926, precum și s-a încasat din contul SRL „Gagauz-Gaz” în

beneficiul ÎCS „Veritrans Plus” SRL datorita în mărime de 36 288 lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 1088,64 lei. (f.d. 117, 121,127, vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 23 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Gagauz-Gaz” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciadîr-Lunga din 05 decembrie 2016. (f.d. 148-152, vol. I)

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel și a instanței de fond, la 28 martie 2017 SRL „Gagauz-Gaz” le-a contestat cu recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Ciadîr-Lunga din 05 decembrie 2016 și a deciziei instanței de apel din 23 februarie 2017 cu emiterea unei noi soluții, prin care a respinge acțiunea depusă de ÎCS „Veritrans Plus” SRL, precum și a încasa taxa de stat achitată pentru examinarea cauzei în instanța de apel în mărime de 816 lei și pentru examinarea cauzei în instanța de recurs în mărime de 544 lei. (f.d. 2-4, vol. II).

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanțele inferioare la emiterea soluțiilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, au încălcat și aplicat greșit normele de drept material și prevederile contractuale și neîntemeiat au ajuns la concluzia cu privire la admiterea acțiunii.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 23 februarie 2017, expediată prin intermediul oficiului poștal cu scrisoarea de însoțire din 09.03.2017, fiind recepționată la 10.03.2017, fapt confirmat prin mențiunea de pe avizul de recepție. (f.d. 153, 155, vol. I).

Cererea de recurs din 28 martie 2017 este depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Gagauz-Gaz” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că SRL „Gagauz-Gaz” indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurent asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Gagauz-Gaz” inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas